

NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

PERSPEKTYWA FINANSOWA 2014 – 2020

DOTYCHCZASOWE DYSKUSJE NAD KSZTAŁTEM POLITYKI SPÓJNOŚCI

ROZPOCZĘCIE DYSKUSJI O PRZYSZŁEJ POLITYCE SPÓJNOŚCI

PRZEŁOM PREZYDENCJI PORTUGALSKIEJ I SŁOWEŃSKIEJ
(2007/2008)

IV FORUM KOHEZYJNE

Czwarte Europejskie Forum Spójności odbyło się w Brukseli w dniach 27 i 28 września 2007. Wzięło w nim udział 800 uczestników, przedstawiciele władz europejskich, narodowych, regionalnych i lokalnych ze wszystkich państw członkowskich UE, państw kandydujących i unijnych instytucji.

KONKLUZJE PREZYDENCJI PORTUGALSKIEJ

POLITYKA SPÓJNOŚCI JAKO PRAKTYCZNE
ZASTOSOWANIE ZASADY SOLIDARNOŚCI I
GŁÓWNY CEL UE

POLITYKA SPÓJNOŚCI WZMACNIA SPÓJNOŚĆ
EKONOMICZNĄ REGIONÓW POPRZEZ
STYMULOWANIE ROZWOJU FIRM,
INFRASTRUKTURY I POWIĄZAŃ GOSPODARCZYCH

PAŃSTWA POWINNY AKTYWNIIE WŁACZAĆ SIĘ W
REALIZACJĘ CZWARTEGO REPORTU KOHEZYJNEGO
I PRZYGOTOWANIE PIĄTEGO RAPORTU

KONFERENCJA W MARIBORZE

W dniach 7-8 kwietnia 2008 r. w Mariborze, Prezydencja słoweńska zorganizowała spotkanie 170 przedstawicieli instytucji unijnych, narodowych, regionalnych, lokalnych, partnerów gospodarczych i społecznych oraz środowiska eksperckiego dotyczące przyszłości polityki spójności

- ZNACZENIE ZASADY SOLIDARNOŚCI,
- SZEROKI OBSZAR REALIZACJI POLITYKI SPÓJNOŚCI – NIE TYLKO REALIZACJA STRATEGII LIZBOŃSKIEJ
- ZNACZENIE ZASADY SUBSYDIARNOŚCI
- DECENTRALIZACJA – ROLA PARTNERÓW LOAKALNYCH I REGIONALNYCH
- POLITYKA SPÓJNOŚCI POWODUJE EUROPEJSKĄ WARTOŚĆ DODANĄ, EFEKTY ZEWNĘTRZNE, EFEKTY SKALI

KONKLUZJE PREZYDENCJI SŁOWEŃSKIEJ

POLITYKA SPÓJNOŚCI POWINNA BYĆ KONTYNUOWANA Z UWAGI NA GLOBALIZACJĘ, ZMIANY KLIMATYCZNE I DEMOGRAFICZNE, MIGRACJE, WYKLUCZENIE SPOŁECZNE

POLITYKA SPÓJNOŚCI POWINNA OPIERAĆ SIĘ NA ZASADACH DECENTRALIZACJI I SUBSYDIARNOŚCI

ISTOTNE JEST UPROSZCZENIE PROCESU KOORDYNACJI I WDRAŻANIA FUNDUSZY W RAMACH POLITYKI SPÓJNOŚCI

WORKING GROUP ON THE FUTURE OF THE COHESION POLICY

PODEJMOWANE KWESTIE:

1. Solidarność jako fundamentalny element UE
2. Niwelowanie różnic regionalnych, zwłaszcza powodowanych globalizacją i kryzysem gospodarczym
3. Rola spójności terytorialnej
4. Odpowiadanie polityki spójności na wyzwania globalizacji

REKOMENDACJE:

1. Silna polityka spójności sposobem redukcji ekonomicznych i społecznych różnicowań
2. Promocja innowacji zarówno w zakresie struktury ekonomicznej, jak i kapitału ludzkiego
3. Wzmocnienie roli państw i regionów w odpowiadaniu na efekty wyzwań globalnych
4. Reforma strategicznych i programowych dokumentów
5. Wzmocnienie pozycji Europejskiej Współpracy Terytorialnej w polityce spójności
6. Koherencja strategii i priorytetów w poszczególnych celach polityki spójności

KONKLUZJE PREZYDENCJI FRANCUSKIEJ

ODDZIAŁYWANIE TERYTORIALNE KLUCZOWYCH STRATEGII I POLITYK SEKTOROWYCH

POWIĄZANIE KLUCZOWYCH STRATEGII I POLITYK SEKTOROWYCH ORAZ POLITYKI SPÓJNOŚCI

KOORDYNACJA KWESTII ZWIĄZANYCH ZE SPÓJNOŚCIĄ TERYTORIALNĄ NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

KONKLUZJE PREZYDENCJI CZESKIEJ

CELE POLITYKI SPÓJNOŚCI: INTEGRACJA,
SOLIDARNOŚĆ, ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ,
SPROSTANIE WYZWANIAM GLOBALIZACJI

FINANSE POLITYKI SPÓJNOŚCI: STABILNE,
BEZPIECZNE, STRATEGICZNE RAMY FINANSOWE

MECHANIZMY POLITYKI SPÓJNOŚCI:
UPROSZCZENIE SYSTEMU WDRAŻANIA

ADRESOWANIE POLITYKI SPÓJNOŚCI DO
WSZYSTKICH REGIONÓW UE, KOORDYNACJA Z
INNymi POLITYKAMI PUBLICZNYMI

RAPORT FABRIZIO BARCA

„AN AGENDA FOR A REFORMED COHESION POLICY”

Raport „An Agenda for a Reformed Cohesion Policy”, przygotowany przez grono ekspertów w dziedzinie rozwoju regionalnego i polityki spójności Unii Europejskiej pod przewodnictwem dr Fabrizio Barca. Zadaniem postawionym przez KE twórcom raportu było przygotowanie niezależnej oceny skuteczności polityki spójności oraz rekomendacji dotyczących jej kształtu po 2013 r.

PODSUMOWANIE WNIOSKÓW:

- PARADYGMAT – POLITYKA SPÓJNOŚCI DLA WSZYSTKICH REGIONÓW
- KONCENTRACJA TEMATYCZNA
- KONCENTRACJA NA CELACH, A NIE PROCEDURACH
- DZIAŁANIA NOWATORSKIE
- MOBILIZACJA RÓŻNYCH PODMIOTÓW
- STRATEGICZNA ROLA KOMISJI

RAPORT FABRIZIO BARCA

REFORMA

- Nowa koncepcja/model polityki
- Koncentracja priorytetów
- Zmiany w zarządzaniu
- Polityczny kompromis
- Negocjacje w zakresie budżetu

PARADYGMAT

- Terytorialne oddziaływanie
- Wykorzystanie potencjału wszystkich regionów
- Zarządzanie wielopoziomowe
- Podejście funkcjonalne

PROPOZYCJE

- Integracja jako zasadniczy cel polityki spójności
- Efektywność i wykorzystanie potencjałów rozwojowych
- Odejście od konwergencji jako głównego celu

KONKLUZJE PREZYDENCJI SZWEDZKIEJ

IMPLEMENTACJA AGENDY TERYTORIALNEJ

WZMACNIANIE WSPÓŁPRACY W OBSZARZE STRATEGII UE DLA REHIONU MORZA BAŁTYCKIEGO

DALSZE PRACE NAD KONCEPTEM SPÓJNOŚCI TERYTORIALNEJ

MNIEJSZE ZAANGAŻOWANIE – M.IN. BRAK NIEFORMALNYCH SPOTKAŃ MINISTRÓW DS. ROZWOJU REGIONALNEGO

KONKLUZJE PREZYDENCJI HISZPAŃSKIEJ

ZWIĘKSZENIE FUNDUSZY NA POLITYKĘ SPÓJNOŚCI
GOSPODARCZEJ, SPOŁECZNEJ I TERYTORIALNEJ

UDZIAŁ JACQUESA DELORSA W PRACACH

KONIECZNOŚĆ WZIĘCIA POD UWAGĘ SKUTKÓW
KRYZYSU EKONOMICZNEGO W
PROGRAMOWANIU POLITYKI SPÓJNOŚCI

STANOWISKO POLSKI W DEBACIE NAD POLITYKĄ SPÓJNOŚCI W LATACH 2014 – 2020

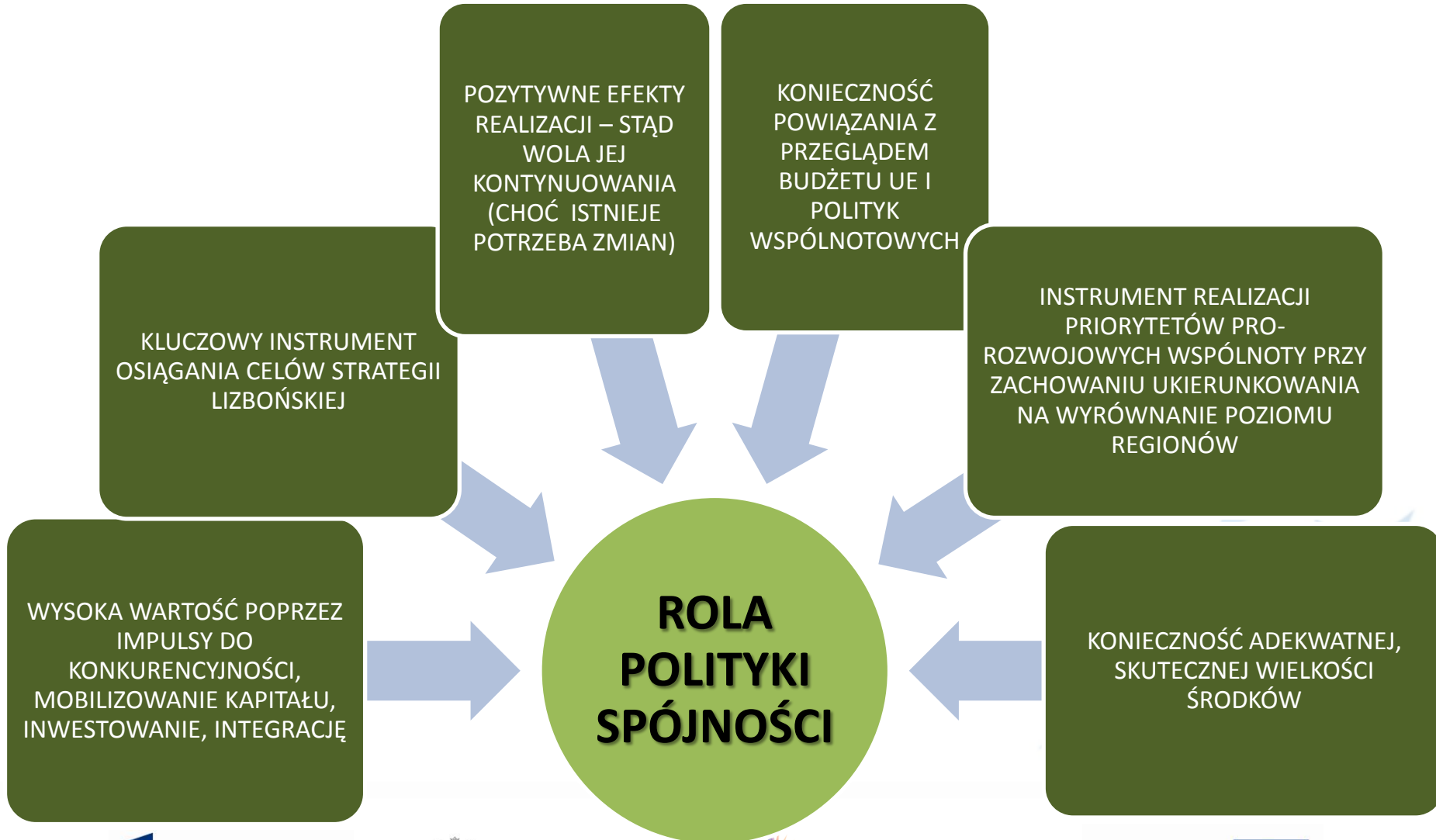
STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

30 STYCZNIA 2008 R.

PIERWSZE ODNIESIENIE SIĘ DO KWESTII KSZTAŁTU POLITYKI SPÓJNOŚCI PO 2013 ROKU

**PRZYSZŁOŚĆ POLITYKI SPÓJNOŚCI BYŁĄ TAKŻE TEMATEM
LICZNYCH KONSULTACJI NA GRUNCIE KRAJOWYM Z
PRZEDSTAWICIELAMI ŚRODOWISKA EKSPERCKIEGO,
CENTRALNYCH I REGIONALNYCH INSTYTUCJI
ZAANGAŻOWANYCH W REALIZACJĘ TEJ POLITYKI W POLSCE
ORAZ Z PRZEDSTAWICIELAMI PARTNERÓW SPOŁECZNO –
GOSPODARCZYCH I ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH**

c.d.

c.d.

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPNIA 2010 R.

**USZCZEGÓLOWIENIE KONCEPCJI DOTYCZĄCEJ PRZYSZŁOŚCI
POLITYKI SPÓJNOŚCI ZAWARTYCH W STANOWISKU ZE
STYCZNIA 2008 R.**

**„POLITYKA SPÓJNOŚCI JAKO SKUTECZNA, EFEKTYWNA I
TERYTORIALNIE ZRÓŻNICOWANA ODPOWIEDŹ NA
WYZWANIA ROZWOJOWE UNII EUROPEJSKIEJ”**

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPNIĄ 2010 R.

1. STRATEGICZNE PODEJŚCIE

Głównymi celami zmian powinny być:

- ✓ otwarta, partnerska debata między Komisją Europejską a aktorami procesów rozwojowych wszystkich szczebli, poświęcona kwestiom strategicznym oraz oparta na koncepcji polityki opartej na faktach i obiektywnych danych,
- ✓ wzmocnienie instytucjonalne,
- ✓ zreformowany system dokumentów strategicznych

- ❖ większe zaangażowanie szczebla politycznego, np. powołanie Rady ds. Polityki Spójności
- ❖ podniesienie jakości wspólnotowych i krajowych dokumentów strategicznych
- ❖ propozycja stworzenia Jednolitych Ram Strategicznych będący spójną wizją realizacji celów Strategii Lizbońskiej i strategii Europa 2020
- ❖ osiąganie celów operacyjnych precyzyjnie określone w dokumentach operacyjnych

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPANIA 2010 R.

2. KOORDYNACJA

Planowanie i wdrażanie poszczególnych polityk UE powinno odbywać się przy zastosowaniu efektywnych mechanizmów koordynacyjnych będących warunkiem niezbędnym dla osiągnięcia spójnego systemu realizacji polityk UE

- ❖ polityka spójności powinna być elementem kształtującym mechanizmy koordynacji i zarządzania,
- ❖ należy zaprzestać dalszego komplikowania polityk, tworzenia nowych instrumentów sektorowych (np. w dziedzinie transportu lub energii)
- ❖ niezgodne ze strategicznym podejściem są próby wydzielania funduszy, np. EFS – zaleca się integrację funduszy, harmonizację zasad ich implementacji
- ❖ powrót do koncepcji projektów zintegrowanych, finansowanych z różnych funduszy strukturalnych
- ❖ sprzeciw wobec wyłączenia bądź zmiany formy EFS i Funduszu Spójności

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPANIA 2010 R.

3. ARCHITEKTURA CELÓW

Układ celów Polityki Spójności powinien obejmować wszystkie regiony oraz zachowywać dotychczasowy podział:

- ✓ Cel 1. – Konwergencja (najuboższe regiony)
- ✓ Cel 2. – Wzrost konkurencyjności i zatrudnienia (innowacje, zrównoważony rozwój)
- ✓ Cel 3. – Europejska Współpraca Terytorialna (międzynarodowe projekty współpracy)

- ❖ wsparcie dla regionów Celu 1. powinno obejmować wsparcie infrastruktury, wzmocnienie instytucji, zintegrowany rozwój lokalny, dostęp do usług
- ❖ należy rozważyć kwestię ośrodków pełniących specyficzne funkcje administracyjne czy finansowe, które są dobrze rozwinięte, ale wokół nich istnieją wyraźne dysproporcje (np. regiony stołeczne)
- ❖ zakres interwencji w regionach Celu 2. powinien być bardziej skoncentrowany w porównaniu do Celu 1.
- ❖ Cel 3. (EWT) powinien być kontynuowany w takim samym zakresie jak dotychczas

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPNIĄ 2010 R.

4. KONCENTRACJA TEMATYCZNA

Koncentracja tematyczna jest niezbędna dla zapewnienia właściwego ukierunkowania środków, stąd konieczne jest zdefiniowanie ograniczonej liczby priorytetów oraz ich właściwe skierowanie z punktu widzenia terytorialnego.

- ❖ lista priorytetów Polityki Spójności powinna być bardziej precyzyjnie ukierunkowana i w związku z tym krótsza niż w obecnym okresie programowania
- ❖ państwa powinny dokonać selekcji priorytetów zgodnie z uwarunkowaniami terytorialnymi regionów
- ❖ obowiązkowe priorytety: innowacyjność, efektywność energetyczna, nowoczesna infrastruktura transportowa, technologie informacyjno – komunikacyjne, zatrudnienie, inkluzja społeczna
- ❖ istotność połączenia różnorodnych typów inwestycji (investment mix)

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPNI 2010 R.

5. WARUNKOWOŚĆ

Wzmocnienie efektywności i skuteczności polityk UE poprzez szersze zastosowanie mechanizmów warunkowości – przede wszystkim w postaci zachęt, także finansowych, a nie tylko sankcji i kar. Rezerwa utworzona w ramach Polityki Spójności powinna stanowić przede wszystkim czynnik aktywizujący państwa do usunięcia barier strukturalnych osłabiających działanie funduszy strukturalnych

- ❖ na poziomie krajowym lub na poziomie danego programu operacyjnego powinna być utworzona specjalna rezerwa w wysokości 5% alokacji, która mogłaby być wykorzystana po 3 latach pod warunkiem znacznego postępu w realizacji programu (brak postępów prowadziłyby do utraty rezerwy)
- ❖ utworzenie europejskiej rezerwy, która byłaby zarządzana przez KE i przeznaczona na projekty najbardziej pionierskie i eksperymentalne zgłaszane przez poszczególne państwa
- ❖ utrzymanie obecnej możliwości tworzenia przez państwa krajowej rezerwy wykonania
- ❖ ukierunkowanie polityki na wyniki

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPNIĄ 2010 R.

6. PODEJŚCIE TERYTORIALNE

**Konieczność wzmocnienia podejścia terytorialnego w uzupełnieniu do podejścia sektorowego.
Wykorzystanie dotychczasowego dorobku UE w obszarze terytorialnego i zintegrowanego podejścia do rozwoju.**

- ❖ działanie strategiczne UE powinny być adresowane tam, gdzie de facto procesy rozwojowe zachodzą, to jest na poziom regionalny i lokalny
- ❖ włączenie do głównego nurtu Polityki Spójności dodatkowych instrumentów pomocy regionalnej służących osiągnięciu wspólnych priorytetów rozwojowych (na wzór inicjatyw wspólnotowych)
- ❖ wzmocnienie wymiaru miejskiego w ramach Polityki Spójności
- ❖ wzmocnienie działań na rzecz rozwoju obszarów zagrożonych marginalizacją społeczną
- ❖ rozwijanie mechanizmów wsparcia rozwoju obszarów wiejskich

II STANOWISKO RZĄDU RP W SPRAWIE PRZYSZŁOŚCI POLITYKI SPÓJNOŚCI UW PO 2013 R.

18 SIERPANIA 2010 R.

7. REFORMA SYSTEMU WDRAŻANIA

Celem reformy jest zapewnienie lepszej i sprawniejszej realizacji celów Polityki Spójności. Kwestie zgodności proceduralnej i tempa absorpcji środków nie mogą przeważać nad skutecznym i efektywnym planowaniem interwencji lub ograniczać możliwość wspierania nowatorskich (i ryzykownych) projektów.

- ❖ ostrożne wprowadzanie rewolucyjnych zmian w systemie instytucjonalnym (pamięć instytucjonalna)
- ❖ rewizja zasad i przepisów implementacyjnych
- ❖ analiza metodologii badania prawidłowości wydatków oraz najczęstszych źródeł błędów
- ❖ zwiększenie i rozciągnięcie płatności zaliczkowych
- ❖ zastosowanie na szerszą skalę inżynierii finansowej, w tym wsparcia ze strony Europejskiego Banku Inwestycyjnego, np. w formie inicjatyw JESSICA (zrównoważony rozwój miast) i JEREMIE (małe i średnie przedsiębiorstwa)
- ❖ racjonalizacja procedur związanych z przygotowaniem dużych projektów poprzez zwiększenie roli inicjatywy JASPERS

KRAJOWA STRATEGIA ROWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

13 LIPCA 2010 R.

KSRR – kompleksowy średniookresowy dokument strategiczny odnoszący się do prowadzenia polityki rozwoju społeczno – gospodarczego kraju w ujęciu wojewódzkim, zatwierdzany przez radę Ministrów

13 LIPCA 2010 – RADA MINISTRÓW PRZYJĘŁA „KRAJOWĄ STRATEGIĘ ROZWOJU REGIONALNEGO 2010 – 2020: REGIONY, MIASTA, OBSZARY WIEJSKIE

4 LISTOPADA 2010 – RADA MINISTRÓW PRZYJĘŁA PLAN DZIAŁAŃ NIEZBĘDNYCH DO WDROŻENIA KSRR PODEJMOWANYCH PRZEZ RZĄD I INNE PODMIOTY PUBLICZNE

KRAJOWA STRATEGIA ROWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

PRZEBIEG PRAC

13 LIPCA 2010 R.

IDENTYFIKACJA REFLEKSJI DO DYSKUSJI (miejsce polityki regionalnej, trudności w koordynacji polityk, specyfika potrzeb i uwarunkowań regionalnych, decentralizacja systemu, efektywność instrumentów. Dokumenty programujące politykę regionalną, podejście do obszarów wiejskich)

BADANIA ANKIETOWE (badanie skierowano do urzędów marszałkowskich oraz właściwych resortów, dotyczyły pożądanych kierunków zmian polityki regionalnej)

TEMATYCZNE GRUPY ROBOCZE (1. Cele i zasady polityki regionalnej, 2. Najefektywniejszy zakres podziału kompetencji, 3. Finansowanie polityki regionalnej, 4. Efektywność instrumentów polityki regionalnej)

KRAJOWA STRATEGIA ROKU REGIONALNEGO 2010 - 2020

13 LIPCA 2010 R.

CELEM STRATEGICZNYM polityki regionalnej jest wzrost, zatrudnienie i spójność w horyzoncie długookresowym.

Cel strategiczny obejmuje trzy cele szczegółowe:

1. Wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów (konkurencyjność),
2. Budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych (spójność),
3. Tworzenie warunków dla skutecznej, efektywnej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie (sprawność).

KRAJOWA STRATEGIA ROWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

13 LIPCA 2010 R.

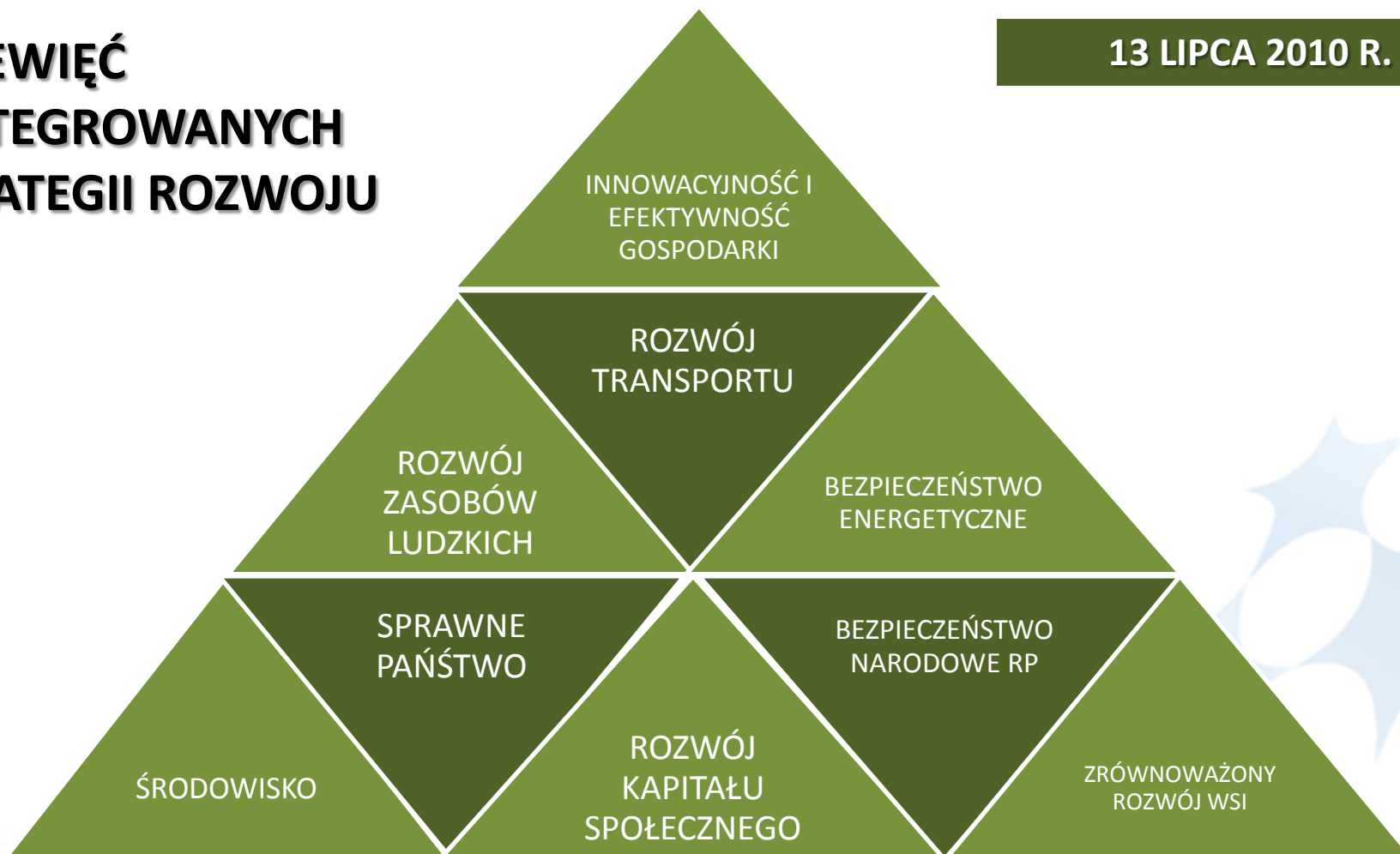
NOWE PODEJŚCIE DO POLITYKI REGIONALNEJ

- przejście od tradycyjnej redystrybucji środków do podejścia zakładającego wzmocnienie i wykorzystanie potencjałów terytorialnych,
- odejście od podziału na polityki inter- i intraregionalną, na rzecz jednej, wspólnej polityki określającej w odniesieniu do terytorium cele dla wszystkich podmiotów publicznych,
- odejście od modelu krótkoterminowych, ogólnie dystrybuowanych dotacji „dla najmniej uprzywilejowanych obszarów” do modelu długofalowych, zdecentralizowanych polityk rozwojowych adresowanych do wszystkich regionów,
- wielosektorowe (horyzontalne) podejście do działań rozwojowych
- ukierunkowane terytorialnie
- odejście od rozproszonej interwencji do bardziej selektywnych (skoncentrowanych) inwestycji,
- zwiększenie roli szczebla regionalnego w uruchamianiu procesów rozwojowych w systemie wieloszczeblowego zarządzania,
- zróżnicowane podejście do różnych typów terytoriów (rozumianych funkcjonalnie)

KRAJOWA STRATEGIA ROWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

**DZIEWIĘĆ
ZINTEGROWANYCH
STRATEGII ROZWOJU**

13 LIPCA 2010 R.

KRAJOWA STRATEGIA ROWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

13 LIPCA 2010 R.

ZMIANY W ZARZĄDZANIU ROZWOJEM

- zwiększenie roli samorządu województwa, jako kluczowego (obok Ministerstwa Rozwoju Regionalnego) podmiotu realizacji polityki regionalnej oraz wzmocnienie partnerskiej współpracy pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w realizację polityki oraz dopasowanie odpowiedzialności za zadania publiczne do najbardziej efektywnego poziomu zarządzania;
- racjonalizacja systemu finansowania polityk publicznych przez „proces terytorializacji” oraz systemu finansowania jednostek samorządu terytorialnego;
- wprowadzenie nowego instrumentu koordynacji działań ukierunkowanych terytorialnie – kontraktu terytorialnego.

KRAJOWA STRATEGIA ROKOWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

13 LIPCA 2010 R.

ZMIANY W SYSTEMIE REALIZACJI

- wprowadzenie zasady warunkowości i mechanizmów konkurencji w dostępie do środków publicznych;
- przemodelowanie systemu finansowania polityki regionalnej, (Wieloletni Plan Finansowy Państwa i kontrakty terytorialne);
- skoncentrowanie interwencji polityki regionalnej na wybranych obszarach tematycznych i przestrzennych (obszary strategicznej interwencji).

KRAJOWA STRATEGIA ROWOJU REGIONALNEGO 2010 - 2020

WYZWANIA DLA POLITYKI REGIONALNEJ

13 LIPCA 2010 R.

1. Lepsze wykorzystanie potencjałów najważniejszych obszarów miejskich do kreowania wzrostu i zatrudnienia oraz stymulowania rozwoju pozostałych obszarów.
2. Zapewnienie spójności wewnętrznej kraju. Niedopuszczenie do nadmiernych różnicowań przestrzennych.
3. Zwiększenie potencjału do tworzenia, dyfuzji i absorpcji innowacji.
4. Przeciwdziałanie negatywnym trendom demograficznym oraz pełniejsze wykorzystanie zasobów pracy.
5. Poprawa jakości zasobów pracy.
6. Odpowiedź na zmiany klimatyczne i zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego.
7. Ochrona i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych.
8. Wykorzystanie zasobów kultury i turystyki dla rozwoju regionalnego.
9. Efektywne stymulowanie rozwoju kapitału społecznego.
10. Zapewnienie odpowiedniej infrastruktury transportowej i teleinformatycznej do wspierania konkurencyjności i zapewniającej spójność terytorialną kraju.
11. Podwyższenie zdolności instytucjonalnej do zarządzania rozwojem Na poziomie krajowym i regionalnym.

DALSZE ETAPY DYSKUSJI

- ❖ V FORUM KOHEZYJNE I V RAPORT KOHEZYJNY (w 2010 roku)
- ❖ PRZEDSTAWIENIE PRZEZ KOMISJĘ EUROPEJSKĄ PROJEKTÓW ROZPORZĄDZEŃ DLA POLITYKI SPÓJNOŚCI NA OKRES 2014 – 2020 (w 2011 roku)
- ❖ FORMALNE NEGOCJACJE PAŃSTW Z KOMISJĄ EUROPEJSKĄ
- ❖ PRZYJĘCIE BUDŻETU
- ❖ PRZYGOTOWANIE PRZEZ PAŃSTWA I ZATWIERDZENIE PRZEZ KE DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH DOTYCZĄCYCH LAT 2014 - 2020

PODSUMOWANIE

KONKRETNE PROPOZYCJE ZMIAN W STOSUNKU DO OBECNEGO STANU

70 – 80% środków w formie pożyczek, a nie dotacji

zwolnienie z obowiązku składania kompletu dokumentów za każdym razem

wzmocnienie systemu zaliczkowego

partnerstwo z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym

zmiana formuły EFS i Funduszu Spójności

rezerwy wykorzystywane przez najlepszych

wielofunduszowość w programach

zmiana kryteriów dla dużych projektów

KTO ZGADZA SIĘ Z POLSKĄ?

TAK

WŁOCHY
FRANCJA
CYPR
FINLANDIA
WĘGRY
SŁOWACJA

NIE

DANIA
HOLANDIA
CZECHY
LITWA
ŁOTWA
ESTONIA

ŹRÓDŁA WIEDZY

DOKUMENTY

1. *An Agenda for a Reformed Cohesion Policy, 2009, raport Fabrizio Barca*
2. *Konkluzje prezydencji*
3. *Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010 – 2020, 2010, RM*
4. *Polityka spójności po 2013 roku. Pożądane kierunki reform, 2008, MRR*
5. *Raport z postępu debaty nt. polityki spójności po 2013 r., 2009, MRR*
6. *Stanowisko Rządu RP w sprawie przyszłości Polityki Spójności UE po 2013 r., 2008, RM*
7. *Stanowisko Rządu RP w sprawie przyszłości Polityki Spójności UE po 2013 r., 2010, RM*

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

ul. Wspólna 2/4, 00-926 Warszawa, tel.: 22 461 30 00

Wersja mobilna | EN | A A A | Dla słabowidzących

Szukaj

Drukuj | RSS

Aktualności

Ministerstwo

Fundusze Europejskie

Rozwój Regionalny

Serwis prasowy

Kontakt

Skutecznie korzystamy z obecności naszego kraju w Unii Europejskiej.
Stawiamy na rozwój regionów i lepszą jakość życia.

Minister Rozwoju Regionalnego

Do tej pory wydaliśmy

54 095 038 714 zł

Wartość podpisanych umów

203 083 092 567 zł

Postępy w realizacji Narodowej Strategii Spójności - stan na 7 listopada 2010 r.

08-11-2010

więcej »

Według danych wygenerowanych z Krajowego Systemu Informatycznego KSI SIMIK 07-13 od początku uruchomienia programów do 7 listopada 2010 r. złożono 151,9 tys. wniosków (poprawnych pod względem formalnym) na całkowitą kwotę dofinansowania (zarówno środki unijne jak i środki krajowe) 352,5 mld zł.

Fundusze Europejskie dla Polski

Zobacz więcej

Fundusze Europejskie 2007-2013

Mapa Dotacji UE

Konferencja „Fundusze Europejskie – dla rozwoju Polski Wschodniej”

04-11-2010

← Listopad 2010 →

pn	wt	śr	cz	pt	so	n
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14

Zmiany w ustawie o finansach

Internet

100%

Aktualności	Ministerstwo	Fundusze Europejskie	Rozwój Regionalny	Serwis prasowy	Kontakt
Polityka rozwoju Polityka przestrzenna Polityka regionalna Polityka spójności Inicjatywy i współpraca międzynarodowa Ewaluacja i analizy		Polityka spójności po 2013 r. Polityka spójności 2007-2013		Debata nad polityką spójności po 2013 r. Spotkania i konferencje Stanowiska, raporty, ekspertyzy	

[Rozwój Regionalny](#) >> [Polityka spójności](#) >> [Polityka spójności po 2013 r.](#)

Szukaj w: Rozwój Regionalny

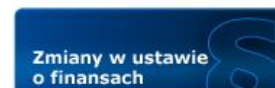

07.09.2009

Polityka spójności po 2013 r.

Wspólnotowa debata nad przyszłą polityką spójności rozpoczęła się jesienią 2007 r., obejmując szeroki krąg aktorów bezpośrednio zaangażowanych w realizację polityki (państwa członkowskie, regiony, przedstawiciele Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Regionów oraz organizacji pozarządowych). Nurt formalny przyjął postać konsultacji publicznych Komisji, w których Ministerstwo Rozwoju Regionalnego wzięło udział zgłaszając stanowiska rządu. Równolegle odbywają się nieformalne spotkania ministrów ds. rozwoju regionalnego, grupy eksperckie inicjowane przez Komisję lub Prezydencję Rady UE, w których resort również bierze udział.

Ambicją MRR jest wyjście ponad pasywne reagowanie na propagowane przez Komisję lub państwa członkowskie propozycje

Internet

Od A do Z | Mapa strony | Szukaj | Informacje o tej stronie | Kontakt | Nowości w portalu EUROPA | Archiwa | Informacja prawna | polski (pl)

Komisja Europejska

EUROPA > Komisja Europejska

Aktualności

[Dostosuj](#) |

[Życie prywatne w epoce cyfrowej](#)
Konsumenci będą mieli większą kontrolę nad tym, w jaki sposób gromadzone i wykorzystywane są ich dane osobowe.

- Zaostrzone normy bezpieczeństwa w zakresie gospodarowania odpadami promieniotwórczymi
- Wizja europejskiego przemysłu
- Wiele krajów, jeden rynek
- Reagowanie na klęski żywiołowe w Europie i na świecie

[Wszystkie aktualności](#) ▶

Podziel się |

Szukaj

[Pomoc on-line](#) | [Wyszukiwanie zaawansowane](#)

Przewodniczący

José Manuel Barroso
[Joint Letter to G20 Leaders](#) [de](#) [en](#) [fr](#) [pt](#)

Komisarze

Neelie Kroes
Europejska agenda cyfrowa: eksperci do spraw bezpieczeństwa cybernetycznego testują obronę w pierwszej ogólnoeuropejskiej symulacji

Antonio Tajani
European Commission proposes to ban phosphates in laundry detergents [de](#) [en](#) [fr](#) [it](#)

[Komisja 2010-2014](#) »

Polityka i prawodawstwo

UE prowadzi aktywną działalność w wielu [dziedzinach](#).

UE wprowadza nowe [akty prawne](#), korzystając z kilku różnych procedur legislacyjnych.

Zamówienia publiczne i dotacje

- Zamówienia publiczne
- Dotacje
- Beneficjenci dotacji i zamówień publicznych
- **Więcej informacji o finansowaniu i dotacjach**

Wydarzenia

- **Szukaj wydarzeń w kalendarzu UE** [en](#)
- European Tourism Forum [en](#)
- EU Prize for Literature [en](#)
- G20 Seoul Summit [en](#)
- Eurochild 7th Annual Conference [en](#)
- Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym

O nas

- Kształtowanie prawa i polityki [en](#)
- Przewodniczący Komisji [de](#) [en](#) [fr](#) [pt](#)
- Komisja 2010-2014
- **Dyrekcje i służby**
- Spis pracowników [de](#) [en](#) [fr](#)
- Unia Europejska
- **Więcej informacji o Komisji Europejskiej**

Kontakt z Komisją Europejską

- Biura UE w państwach członkowskich i punkty informacyjne
- Pracownicy Komisji
- Serwis informacyjny UE [de](#) [en](#) [fr](#)
- Spis danych kontaktowych według dziedzin

Od A do Z | Mapa strony | Szukaj | Informacje o tej stronie | Kontakt | Nowości w portalu EUROPA | Archiwa | Informacja prawna | polski (pl)

Komisja Europejska

EUROPA > Komisja Europejska > Informacje o Komisji Europejskiej

Strona główna

Informacje o Komisji Europejskiej

- Dyrekcje i służby
- Członkowie Komisji Barroso (2010-2014)

Dyrekcje i służby

Polityki

- Rolnictwo i Rozwój Obszarów Wiejskich
- Budżet
- Działania w dziedzinie Klimatu
- Konkurencja
- Sprawy Gospodarcze i Finansowe
- Edukacja i Kultura
- Zatrudnienie, Sprawy Społeczne i Równość Szans
- Energia
- Przedsiębiorstwa i Przemysł
- Środowisko
- Agencje wykonawcze
- Spraw Wewnętrznych
- Gospodarka morską i rybołówstwo
- Mobilność i Transport
- Zdrowie i Konsumenci
- Społeczeństwo Informacyjne i Media
- Rynek Wewnętrzny i Usługi
- Sprawiedliwości
- Polityka Regionalna**
- Badania Naukowe
- Podatki i Unia Celna
- Rozwój

Stosunki zewnętrzne

- Rozszerzenie
- EuropeAid - Biuro Współpracy
- Stosunki Zewnętrzne

Podziel się

Szukaj

Jak ulepszyć ten portal?

Czy znaleźli Państwo poszukiwane informacje?
Tak Nie

Jakich informacji Państwo szukają?

Czy mają Państwo jakieś uwagi?

Wyślij

Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej

Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej

Dokumenty

Kontakt

Granty

Wizyty w DG REGIO

Zadania Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej

Zadaniem Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej jest wzmocnienie gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności poprzez zmniejszenie dysproporcji w poziomie rozwoju różnych regionów i państw członkowskich Unii Europejskiej. Działania podejmowane w ramach unijnej polityki regionalnej mają pozytywny wpływ na ogólne wyniki gospodarcze UE.

Aby zmniejszyć wspomniane dysproporcje, potrzebna jest polityka spójności, która wspiera osiągnięcie coraz lepszych wyników pod względem konkurencyjności i zatrudnienia. Współfinansując projekty z zakresu infrastruktury, budując społeczeństwo informacyjne, przyspieszając tempo przekazywania wiedzy specjalistycznej, wspierając inwestycje w kapitał ludzki i zachęcając do współpracy międzynarodowej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej pomaga regionom słabiej rozwiniętym lub dotkniętym problemami strukturalnymi zwiększać swoją konkurencyjność i w zrównoważony sposób osiągać wyższe tempo wzrostu gospodarczego. Działania dyrekcji są zatem jednym z istotnych wyrazów solidarności Unii Europejskiej.

Dyrekcja zarządza trzema ważnymi funduszami. Są to:

- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, który działa we wszystkich krajach UE. Z funduszu finansowane są inwestycje głównie w regionach o najniższym PKB na jednego mieszkańca,
- Fundusz Spójności, który współfinansuje głównie projekty dotyczące transportu i środowiska w tych państwach członkowskich, w których PKB jest niższy niż 90 proc. średniej UE,
- Przedakcesyjny Instrument Strukturalny (ISPA), który pomaga krajom kandydującym tworzyć sieci transportowe oraz infrastrukturę ochrony środowiska.

Dyrekcja odpowiada również za:

- zarządzanie Funduszem Solidarności Unii Europejskiej, przeznaczonym na udzielanie wsparcia w przypadku katastrof, gdy trzeba jak najszybciej udzielić pomocy,
- koordynowanie działalności grupy do spraw regionów najbardziej oddalonych wspierającej działania Wspólnoty w zakresie wdrażania specjalnych środków, które mają poprawić sytuację najodleglejszych regionów zgodnie z art. 299 ust. 2 Traktatu,
- zarządzanie wkładem Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii, który – razem z programem PEACE ustanowionym w ramach funduszy strukturalnych – ma na celu zapewnienie pokoju i doprowadzenie do pojednania w Irlandii Północnej.

Celem Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej jest opracowywanie i realizacja (1) skutecznej polityki strukturalnej, która (2) przynosi realne korzyści wszystkim obywatelom w Europie i jest dla nich zrozumiała, (3) ma bezpośredni pozytywny wpływ na tworzenie warunków sprzyjających rozszerzeniu Unii Europejskiej i (4) jest zgodna z zasadami racjonalnego gospodarowania środkami finansowymi. Za politykę regionalną odpowiada komisarz [Johannes Hahn](#).

Organigramme 2010

Ostatnia aktualizacja: 22-06-2010

Centralny Punkt Informacyjny Funduszy Europejskich

ul. Krucza 38/42, 00-512 Warszawa
tel. 22 626 06 32/33 faks 22 745 05 45
punktinformacyjny@cpe.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.pl

Dziękuję za uwagę
Agnieszka Pogorzelska